

DECYZJA nr 1/2021 KOMISJI MIESZANEJ UE-CTC**z dnia 1 czerwca 2021 r.****w sprawie zmian załączników I i III do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej**

KOMISJA MIESZANA UE-CTC,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. a) Konwencji między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾ (zwanej dalej „konwencją”) Komisja Mieszana ustanowiona na mocy tej konwencji przyjmuje w drodze decyzji zmiany załączników do konwencji.
- (2) Art. 311 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym”) dotyczący wniosku o przeniesienie odzyskania długu celnego został zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1394 ⁽³⁾. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 50 załącznika I do konwencji, który stanowi odzwierciedlenie art. 311 rozporządzenia wykonawczego.
- (3) Załącznik 72-04 do rozporządzenia wykonawczego dotyczący procedury ciągłości działania dla tranzytu unijnego został zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/893 ⁽⁴⁾ i stosuje się go od dnia 30 czerwca 2020 r. Na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/893 okres ważności papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia przewidzianych w tym załączniku został przedłużony, aby umożliwić większą elastyczność procedury ciągłości działania w tranzycie oraz ograniczyć formalności i koszty ponoszone przez organy celne. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 79 załącznika I do konwencji oraz dodatek II dział III pkt 19.3 załącznika I do konwencji, które stanowią odzwierciedlenie części I rozdział III pkt 19.3 załącznika 72-04 do rozporządzenia wykonawczego. Zmiana taka powinna być stosowana z mocą wsteczną od dnia 30 czerwca 2020 r., aby zapewnić równe warunki gwarantom na mocy unijnych przepisów prawa celnego i konwencji.
- (4) Formularze zobowiązań gwaranta określono dodatkach C1, C2, C4, C5 i C6 do załącznika III do konwencji. W formularzach tych wymienione zostały między innymi państwa członkowskie Unii Europejskiej i pozostałe Umawiające się Strony. Decyzją nr 2/2018 ⁽⁵⁾ Komisji Mieszanej UE-CTC Komisja Mieszana UE-CTC usunęła odniesienia do Zjednoczonego Królestwa jako państwa członkowskiego Unii Europejskiej i dodała odniesienie do Zjednoczonego Królestwa jako kraju wspólnego tranzytu od dnia, w którym przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji jako odrębnej umawiającej się strony stanie się skuteczne. Jednakże, w związku ze stosowaniem Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej, który stanowi integralną część Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽⁶⁾ (zwanego dalej „Protokołem”), w odniesieniu do operacji tranzytu unijnego, Irlandia Północna powinna zostać wymieniona w sposób wskazujący, że wszelkie zabezpieczenia ważne w państwach członkowskich Unii Europejskiej muszą być ważne także w Irlandii Północnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu i wyprawienia z obszaru celnego Unii (Dz.U. L 234 z 11.9.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/893 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 206 z 30.6.2020, s. 8).

⁽⁵⁾ Decyzja nr 2/2018 Komisji Mieszanej UE-CTC z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca konwencję o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1988] (Dz.U. L 317 z 14.12.2018, s. 48).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

- (5) W wyniku stosowania Protokołu oraz zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 ⁽⁷⁾ wprowadzono rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1470 ⁽⁸⁾ kod „XI” w celu rozróżnienia Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej. Należy odpowiednio zmienić stosowanie kodów krajów określonych w dodatkach A2 i B1 do załącznika III do konwencji.
- (6) W celu zapewnienia prawidłowego stosowania nowego kodu „XI” wszystkie oznaczenia w konwencji odnoszące się do stosowania kodów krajów powinny odnosić się do dodatku A2 lub dodatku B1 do załącznika III do konwencji.
- (7) Decyzja nr 2/2018 weszła w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., natomiast decyzja nr 1/2019 ⁽⁹⁾ Komisji Mieszanej UE–CTC weszła w życie z dniem 4 grudnia 2019 r. Decyzją nr 1/2019 wprowadzono nową oficjalną nazwę „Republika Macedonii Północnej” na formularzach zobowiązań gwaranta określonych w dodatkach C1, C2, C4, C5 i C6 do załącznika III do konwencji, natomiast decyzją nr 2/2018 wprowadzono w sposób niezamierzony starą oficjalną nazwę „była jugosłowiańska republika Macedonii” w dodatkach C1, C2 i C4. W związku z tym należy przywrócić w formularzach zobowiązań gwaranta określonych w dodatkach C1, C2 i C4 nową oficjalną nazwę „Republika Macedonii Północnej”.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić konwencję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

- 1) W załączniku I do konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem A do niniejszej decyzji;
- 2) w załączniku III do konwencji wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem B do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Pkt 2 i 3 załącznika A stosuje się od dnia 30 czerwca 2020 r.

Pkt 1–4 załącznika B stosuje się od dnia przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji jako odrębna umawiająca się strona.

Sporządzono w Belgradzie dnia 1 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji Mieszanej

B. RADUJKO

Przewodniczący

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1470 z dnia 12 października 2020 r. w sprawie nazewnictwa krajów i terytoriów dla celów statystyki europejskiej dotyczącej międzynarodowego handlu towarami oraz w sprawie podziału geograficznego w odniesieniu do innych statystyk gospodarczych (Dz.U. L 334 z 13.10.2020, s. 2).

⁽⁹⁾ Decyzja nr 1/2019 Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 4 grudnia 2019 r. zmieniająca wspomnianą wyżej Konwencję [2020/487] (Dz.U. L 103 z 3.4.2020, s. 47).

ZAŁĄCZNIK A

W załączniku I do konwencji wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. W przypadku otrzymania przez organ celny państwa zaangażowanego we wspólną operację tranzytową dowodu, przed upływem terminu, o którym mowa w art. 114 ust. 2 lit. a), że miejsce zdarzenia, w którym powstał dług, znajduje się na jego terytorium, organ ten niezwłocznie, a w każdym razie w tym terminie, wysyła należycie uzasadniony wniosek do organu celnego państwa wyjścia o przekazanie obowiązku rozpoczęcia odzyskiwania należności celnych.

4. Organ celny państwa wyjścia potwierdza otrzymanie wniosku złożonego zgodnie z ust. 3 i informuje wzywający organ celny, w terminie 28 dni od daty wysłania wniosku, czy przyjmuje wniosek, i przekazuje organowi wnioskującemu obowiązek rozpoczęcia odzyskiwania należności celnych.”;

2) w art. 79 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres ważności poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia nie może przekroczyć pięciu lat. Urząd celny zabezpieczenia może jednak przedłużyć ten okres jednorazowo o nie więcej niż pięć lat.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Jeżeli w okresie ważności poświadczenia urząd celny zabezpieczenia zostanie poinformowany, że w wyniku licznych zmian poświadczenie nie jest wystarczająco czytelne i może zostać odrzucone przez urząd celny wyjścia, urząd celny zabezpieczenia unieważnia poświadczenie i w razie potrzeby wydaje nowe.

4. Poświadczenia o okresie ważności wynoszącym dwa lata zachowują ważność. Urząd celny zabezpieczenia może przedłużyć ich okres ważności o drugi okres nie dłuższy niż pięć lat.”;

3) w dodatku II dział III pkt 19.3 otrzymuje brzmienie:

„19.3. Okres ważności poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia nie może przekroczyć pięciu lat. Urząd celny zabezpieczenia może jednak przedłużyć ten okres jednorazowo o nie więcej niż pięć lat.

Jeżeli w okresie ważności poświadczenia urząd celny zabezpieczenia zostanie poinformowany, że w wyniku licznych zmian poświadczenie nie jest wystarczająco czytelne i może zostać odrzucone przez urząd celny wyjścia, urząd celny zabezpieczenia unieważnia poświadczenie i w razie potrzeby wydaje nowe.

Poświadczenia o okresie ważności wynoszącym dwa lata zachowują ważność. Urząd celny zabezpieczenia może przedłużyć ich okres ważności o drugi okres nie dłuższy niż pięć lat.”.

ZAŁĄCZNIK B

W załączniku III do konwencji wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w dodatku A1 tytuł II dział II pkt B dotyczący danych umieszczonych w zgłoszeniu tranzytowym tiret „NUMER GWA-RANCJI” treść pola 2 wyrażenie „(kod kraju ISO alfa 2)” otrzymuje brzmienie:

„(kod kraju zawarty w dodatku A2)”;

- 2) w dodatku A2 pkt 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„XI stosuje się w odniesieniu do Irlandii Północnej. Kod XI nie jest obowiązkowy dla Umawiających się Stron w przypadku danych kraju (pole 8 i ex pole 8) i kraju przeznaczenia (pole 17a i ex pole 17a)”;

- 3) w dodatku A4 pkt 1 treść pola 2 wyrażenie „(kod kraju ISO alpha 2)” otrzymuje brzmienie:

„(kod kraju zawarty w dodatku A2)”;

- 4) w dodatku B1 pole 51 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wyrazy „GB Zjednoczone Królestwo” otrzymują brzmienie:

„GB Zjednoczone Królestwo (z wyłączeniem Irlandii Północnej)”;

- b) do wykazu dodaje się kod w brzmieniu:

„XI Irlandia Północna”;

- 5) w dodatku C1 pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wyrazy „byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii” zastępuje się wyrazami „Republiki Macedonii Północnej”;

- b) po wyrazach „Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej” dodaje się, przed przypisem końcowym 3, przypis końcowy w brzmieniu:

„Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej oraz w Zjednoczonym Królestwie, jeden adres do doręczeń lub wyznaczony pełnomocnik w Zjednoczonym Królestwie może obejmować wszystkie części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandię Północną.”;

- 6) w dodatku C2 pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wyrazy „byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii” zastępuje się wyrazami „Republiki Macedonii Północnej”;

- b) po wyrazach „Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej” dodaje się przypis końcowy w brzmieniu:

„Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej oraz w Zjednoczonym Królestwie, jeden adres do doręczeń lub wyznaczony pełnomocnik w Zjednoczonym Królestwie może obejmować wszystkie części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandię Północną.”;

- 7) w dodatku C4 pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wyrazy „byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii” zastępuje się wyrazami „Republiki Macedonii Północnej”;

- b) po wyrazach „Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej” dodaje się, przed przypisem końcowym 3, przypis końcowy w brzmieniu:

„Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną uznaje się za część Unii Europejskiej. W związku z tym gwarant mający siedzibę na obszarze celnym Unii Europejskiej wskazuje adres do doręczeń lub wyznacza pełnomocnika w Irlandii Północnej, jeżeli zabezpieczenie może być tam wykorzystane. Jeżeli jednak zabezpieczenie, w kontekście wspólnego tranzytu, jest ważne w Unii Europejskiej oraz w Zjednoczonym Królestwie, jeden adres do doręczeń lub wyznaczony pełnomocnika w Zjednoczonym Królestwie może obejmować wszystkie części Zjednoczonego Królestwa, w tym Irlandię Północną.”;

8) w dodatku C5 wiersz 7 dodaje się, po wyrazach „Zjednoczone Królestwo”, przypis w brzmieniu:

„(*) Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną należy uznać za część Unii Europejskiej.”;

9) w dodatku C6 wiersz 6 dodaje się, po wyrazach „Zjednoczone Królestwo”, przypis w brzmieniu:

„(*) Na podstawie Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej do celów niniejszego zabezpieczenia Irlandię Północną należy uznać za część Unii Europejskiej.”.
